

12.7.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 1909/2009, którą złożył Y.N. (Rosjanin mieszkający w Szwecji) w sprawie naruszenia przez władze szwedzkie dyrektywy 2003/109/WE dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi

1. Streszczenie petycji

Składający petycję, który jest obywatelem rosyjskim pozostającym w związku małżeńskim z obywatelką Szwecji, utrzymuje, że władze szwedzkie naruszają dyrektywę 2003/109/WE dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, ponieważ odmówiły wydania mu karty pobytowej. Składający petycję utrzymuje też, że władze szwedzkie zignorowały fakt, iż jego żona posiada podwójne obywatelstwo (szwedzkie i fińskie). Według składającego petycję wnioskodawca, który chce uzyskać kartę pobytową w Szwecji, musi się jedynie zarejestrować w szwedzkim Urzędzie Migracyjnym. Składający petycję twierdzi, że jego wniosek został odrzucony, a o decyzji tej poinformowano go w dniu 3 grudnia 2009 r. W tym samym dniu zakomunikowano mu, że zostanie dla niego zakupiony bilet lotniczy i ma on opuścić Szwecję w połowie grudnia. Składający petycję zwraca się do instytucji europejskich o podjęcie interwencji u władz szwedzkich w celu zawieszenia tych procedur do czasu otrzymania odpowiedzi na jego petycję, którą przedłożył on też w sieci Solvit.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 30 marca 2010 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 12 lipca 2010 r.

Składający petycję jest obywatelem Rosji pozostającym w związku małżeńskim z obywatelką

Szwecji, obecnie zamieszkującym w Szwecji. Utrzymuje on, że poprzez odmowę wydania mu dokumentu pobytowego władze szwedzkie naruszają dyrektywy 2004/38/WE¹ oraz 2003/109/WE².

Na podstawie dostarczonych informacji mogłoby się wydawać, iż poruszony problem jest problemem iście wewnętrznym, w związku z czym Komisja nie jest uprawniona do interweniowania.

Unijne przepisy dotyczące swobodnego przepływu osób³ dotyczą wyłącznie obywateli Unii i członków ich rodzin, upoważniając ich do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich. Obywatele spoza UE, będący małżonkami obywateli UE zamieszkującymi w państwie, którego są obywatelami, i którzy nigdy nie korzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się, nie mogą korzystać z prawa do łączenia rodziny określonego w dyrektywie 2004/38/WE

Komisja otrzymała również indywidualną skargę składającego petycję. Wydaje się, że obywatelka Unii, z którą wnioskodawca pozostaje w związku małżeńskim, posiada podwójne obywatelstwo szwedzkie i fińskie.

Dyrektywa 2004/38/WE nie mówi nic o prawach obywateli Unii posiadających obywatelstwo dwóch krajów członkowskich i zamieszkujących w jednym z nich.

W kwestii podwójnego obywatelstwa Trybunał Sprawiedliwości poproszony został o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie C-434/09 *Shirley McCarthy przeciwko Secretary for the Home Department* i sprawa jest w trakcie rozpatrywania.

Z informacji dostarczonych Komisji wynika, że władze szwedzkie nie wydały wnioskodawcy karty pobytowej, ponieważ nie można było ustalić prawa pobytu obywatelka Unii. Nie musi to jednak świadczyć o tym, że pobyt składającego petycję w Szwecji jest niezgodny z prawem. Komisja nie posiada informacji o podjęciu decyzji o wydaleniu względem składającego petycję. Autor petycji otrzymał odpowiedź Komisji w dniu 26 kwietnia 2010 r., w której przedstawiono analizę jego sytuacji w świetle mającego zastosowanie w tym obszarze prawa UE.

Składający petycję odpowiedział Komisji, oznajmiając, że ponownie złożył aplikację o wydanie karty pobytu, jednak decyzja władz szwedzkich o odrzuceniu jego pierwszego wniosku nie została poddana weryfikacji. Komisja ma świadomość, że pewne decyzje nie są poddawane postępowaniu przeglądowemu, i zamierza poruszyć tę kwestię w ramach ogólnych dyskusji prowadzonych ze Szwecją na temat zgodności z dyrektywą 2004/38/WE.

Jeśli natomiast chodzi o rzekome naruszenie dyrektywy 203/109/WE, która porusza kwestię

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

² Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 44).

³ Artykuł 21 TFUE i dyrektywa 2004/38/WE.

prawa obywateli państw trzecich zamieszkujących legalnie i nieprzerwanie przez okres pięciu lat w państwie członkowskim, do otrzymania statusu rezydenta długoterminowego, zakładając, że pewne wymagania są spełnione, Komisja nie posiada informacji stwierdzających, czy składający petycję może zostać uznany za rezydenta długoterminowego w myśl tej dyrektywy, ani czy wniosek o przyznanie takiego statusu został złożony u odpowiednich władz szwedzkich. W związku z tym Komisja nie jest w stanie ocenić, czy władze Szwecji postąpiły niezgodnie z dyrektywą 2003/109/WE.